

(המשך עמוד 15)

עמכם, אם תרצו לדבר עימנו בחסות מתווך ניטרלי.

תחילה, הרשו לנו להסביר לכם מה הביא אותנו לעשות את העוול הזה. הסיבה המקורית והבסיסית נעוצה באמונתנו, שהארץ ניתנה לנו, היהודים, עליידי האל שגם אתם הערבים, כמוסלמים כנוצרים, אימצתם אותו לעצמכם כאלוהיכם. אנו הייחודיים מאמינים כי הארץ היא, ארץ ישראל על פי החלטת אלוהים.

אולם אנחנו יודעים כי איננו יכולים להוכיח לכם את האמת שבאמונתנו זו, שבה אנו מאמינים בלב שלם. מאידך, אם אתם סבורים כי זוהי רק אגדה יהודית ללא בסיס עובדתי, איננו יכולים להפריך את אמונתכם זו. מכיוון שאינכם מאמינים ב"זכותנו המקודשת על הארץ הזאת, הרי העובדה שאנחנו מאמינים בזכות זו אינה מצדיקה בעיניכם את העוול שנעשה לכם.

"מנוחה ובטחון". אולם המיתוס ש לנו אינה הסיבה היחידה לכך שלקחנו מכם את ארצכם בכוח. היתה גם סיבה שנייה. מעשית ודחופה. בניגוד למיתוס שלנו, אפי שר להוכיח אותה.

תחת שלטון הנאצים, תחילה בגרמניה ולאחר מכן ביבשת אירופה כולה, בוצע רצח עם נגדנו. לפי חשבוננו, רצחו הנאצים בדם קר ששה מיליון יהודים. יהודי אירופה, שהצליחו להימלט, היו מיואשים. בריטניה וארצות הברית יכלו לתת להם מיקלט, אבל הן לא פתחו את שעריהן בפנינו. למען ה"אמת, גם אילו היה נימצא מיקלט לכל יהודי אירופה בארצות הברית או אנגליה, לא היינו חדלים ממאמצנו לפתוח את שערי הארץ בכוח.

את זאת, עשינו. בחרנו בארץ ישראל כי עיר המיקלט שלנו, בגלל המיתוס שלנו. אך גם הנסיון הוכיח לנו עכשיו שלא נמצא בארץ מנוחה ובטחון. כל עוד לא תוקן ה"עוול שנעשה לכם, ערבי פלסטין, שארץ זו היא מולדתכם, לא באגדה אלא במציאות. אנו מבקשים מכם לבדוק, יחד עימנו, את כל הדרכים והאמצעים המעשיים לתיקון העוול שנעשה לכם. מצידנו יש רק תנאי אחד: אנא, השלימו עם קיומנו בארץ זו, לצדכם. אל תורשו מאיתנו לנטוש את ארץ שאתם יכולים לטעון, בצדק, שהיא שלכם. נוכחותנו בארץ היא עתה עובדה מוגמרת, ואין לנו לאן ללכת."

יחסים מרחביים

"יהודים -

אל תחזרו לעיראק"

הודעתו של המישר החודש בעיראק, מ לפני ימים מספר, היתה מזוהה למדי: הוא פירסם קריאה ליהודי עיראק לשוב לארץ זו, תוך הבטחה שיוחזרו להם כל זכויותיהם, רכושם שהוחרם ומשרותיהם הישנות.

מה פשר החביבות הפתאומית הזו, מצד הסבחים שזינעו את מצפון העולם ב"תליותיהם ההמוניות? קובע סגן ראש עיריית רמת גן, ד"ר ניסים עזרא ניסים, מראשי יהדות עיראק בישראל:

"זהו סתם תכסיס מדיני של ממשלת אל-בכר, שמטרתו לזכות באהדה בעולם. התקן ממותה של דעת הקהל העולמית נגד מעשי הטבח של הכת השלטת, שרצחו מאות אורחים רק בגלל שהיו יריביה הפוליטיים, מדאיגה את ראש הכת הצבאית השלטת. אחמד חסן אל-בכר, והוא מנסה לתקן את הנזק שניגרם."

ממשיכים בעניינים. ספק רב אם יימצא יהודי עיראקי יחיד שיאמין לקריאתם של המרצחים מבגדד. מחשש שמא בכל זאת יימצא מישהו, שלח נ.ו., מכתב אוהרה ל"ארץ."

נ.ו. הוא יהודי יליד עיראק, השותה כי רגע בבירה אירופית. הוא שוחרר מכלאו בבגדד לפני ימים ספורים, ממתן לעלייתו לישראל. במכתבו הוא מסיר את המסווה מעל הכת השלטת בעיראק:

כותב נ.ו.:

כדי לשפר את תדמיתם בעיני העולם, הביאו שליטי בגדד את הרב ששון כדורי למסיבת עיתונאי חוז, כדי שיעיד בפניהם על חייהם של היהודים בגן העדן העיראקי. אותם עיתונאים לא יכלו כמוכר לדעת כי בנו של הרב, שואל, היה עצור כבן-ערובה בשעת השחרור, ושחרר לאחר מסיבת ה"עיתונאים."

העניינים שהמשרד הנוכחי מענה יהודים (המשך בעמוד 25)

וולפגנג לויז ריגל למען ישראל במצרים

הוחלף תמורת אלפי שבויים מצריים

עתה פתח את פיו וגילה שיטות פעולתו

המתרגל מזדבנר

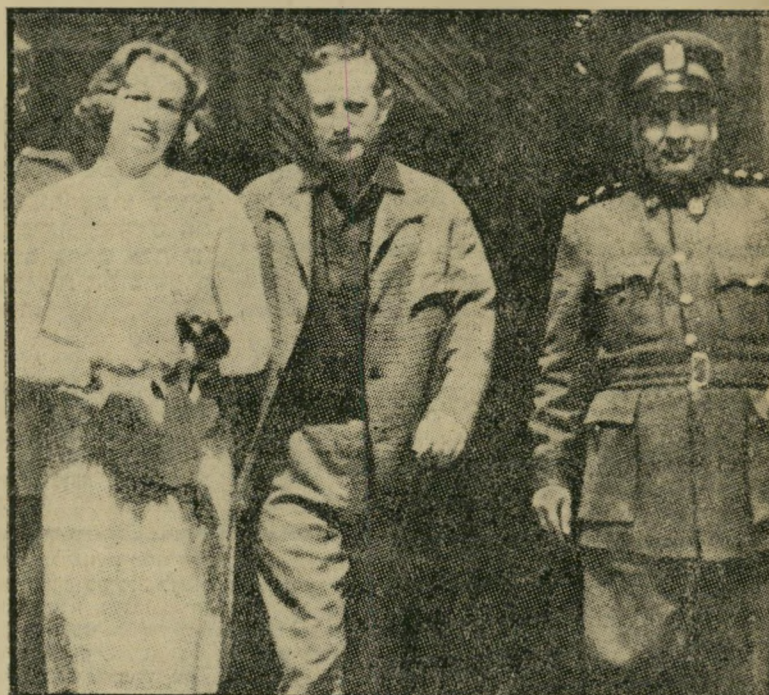
במיסמך ספרותי מרתק יותר מכל ספרי הריגול הדמיוניים.

בסיסי טילים בשלופה

אחד הפרקים בספרו מגלה לויז כיצד הצליח לאתר את מקום בסיס ה"טילים המצרי בשלופה שליד תעלת סואץ. לממונים עליו היה ידוע קיומו של בסיס כזה אך לא היה להם כל אישור לכך. הוא קיבל הוראה במשורר לוודא בכיסחון אם את מקום בסיס הטילים.

המיבצע היה קשה במיוחד כיוון שהבסיס שכן בין הכביש והאשף ומסילת הברזל שלאורך תעלת סואץ, בשטח צבאי סגור שאין כל נקודת תצפית לעברו, ושוקף מופקד תמיד על דרך הגישה היחידה אליו.

לויז, שידע להכיר את טבע המצרים, מצא דרך מקורית להסתנן בלי חשד אל הבסיס. הוא יצא עם אשתו לפיקניק מדומה באגם המר במכונת הפולקסוואגן שלו. כאשר הגיעו להצטלבות בנה ניצב הוקף המצרי, ניצלו רגע בו יצא הוקף לעשות את צדו, כיו, חלפו על פניו במהירות בידעם שהוא יזעיק תוך דקה את המישר לעצרו.

וולפגנג וולטרוד לויז בצאתו מהכלא בקאהיר, בנויית שוטר מצרי השניים שוחררו חודשים אחרי מלחמת ששת הימים, כחלק מהסכם בו היתה מעורבת מחשלת מצרים. הם הוטפו מקאהיר לגרמניה, ומאו נעלמו עקבותיהם.